

Integratie

Verhaal van de Maand juli 2011

Weet je nog, dat ik vertelde, dat heel lang geleden zelfs Zeewolven, die moordend een rivier afvoeren om de 'Gouden Stad' te plunderen, opgenomen konden worden in de stedelijke garde, het politiekorps!?

Hen werd een salaris geboden, dat hun gemiddelde roofinkomen per jaar verre oversteeg. De Zeewolven bleven dan ook vele jaren en de stellingen waren zeer tevreden over hen.

Het was niet gemakkelijk om de orde in zo'n wereldstad te handhaven. Er was in de toen bekende wereld geen enkele andere stad, die zo veel volkeren en culturen binnen haar muren herbergde. Bijna elke wijk kende zijn eigen regels en gewoonten. De garde handhaafde de regels die voor alle inwoners van de stad golden.

Een wijk vlak bij de haven bijvoorbeeld werd bewoond door een bevolkingsgroep die naar men zei uit het verre, onbekende oosten kwam. Men wist niet veel van hen. Ze waren anders, moeilijk verstaanbaar en erg op zichzelf. Men schonk eigenlijk niet veel aandacht aan hen. Er waren zo veel anderen. Het was de taak van de garde om in ieder geval de grove zeden en gewoontes van deze bevolkingsgroep te leren kennen.

En dat kwam zeker van pas toen op een dag de baldadigheid van een groepje pubers behoorlijk uit de hand liep. De jongeren hielden op dusdanige wijze huis in het havengebied, dat het de handel

en wandel behoorlijk verstoorde. De garde moest ingrijpen.

Een snelle charge, ondersteund door leergierige Zeewolven, joeg de jongeren terug hun eigen wijk in. Ieder voor zich vluchtten de jongeren door de smalle straatjes en over kleine binnenplaatsjes,

verborgen zich in donkere hoekjes en klauterden over daken.

Met hun zwaarden beukten de nieuwbakken gardisten op de deuren. Open maken! Het recht moet worden gehandhaafd! Tot hun stomme verbazing werden de Zeewolven door hun chefs teruggeroepen. Geen met grof geweld afgedwongen arrestaties. Als je oorlog met deze bevolkingsgroep wilde krijgen.

Een oudere gardeofficier die goed bekend was in de wijk ging later op de dag alleen met een Zeewolf er op af. Hij kende een paar van de daders. Het gevest van zijn zwaard

klonk hol tegen het hout. De heer des huizes deed open, nog vertoornd door het machtsvertoon van een paar uur geleden. De beide gardisten werden met tegenzin binnengelaten. Hun zwaarden bleven in de schede. Zo kort en duidelijk mogelijk legde de gardeofficier uit wat er die ochtend in de haven was voorgevallen. De heer des huizes zweeg, schudde het

hoofd. De gardeofficier noemde feiten en getuigen. De heer des huizes ontkende dat zijn zoon daar iets mee te maken kon hebben. De gardeofficier daagde de heer des huizes uit zelf op onderzoek uit te gaan en verliet het huis. Twee uur later werd de eerste dader bij de garde afgeleverd.

Als vader kon je toch niet toestaan, dat jouw zoon, in een stad die je zo gastvrij op had genomen, zich zo kon misdragen?

Marcel van der Pol

Elke wijk, elke bevolkingsgroep zijn zeden en gewoontes.

-vrij naar een column in het politieblad 'Spits'
- door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet

www.keridwen.nl